

VIESTINNÄN KESKUSLIITTO

Komissio/DG COMP
State Aid registry
B-1049 Brussels
stateaidgreffe@ec.europa.eu

Helsinki 10.3.2008

Valtiontukisääntöjen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan annetun komission tiedonannon tarkistaminen – Viestinnän Keskusliitto ry:n vastaus komission kyselylomakkeeseen

Viestinnän Keskusliitto kiittää mahdollisuudesta vastata kyselyyn ja antaa ohessa kunnioittavasti vastauksensa komission julkisessa kuulemisessaan esittämiin kysymyksiin. Vastauksen keskeinen sisältö on kiteytetty myös pääviesteiksi. Kysymyskohtaiset vastaukset annetaan ohessa pääviestien jälkeen:

Pääviestit

Viestinnän Keskusliitto pitää tärkeänä, että yleisradiotoiminnasta annettua komission tiedonantoa päivitetään, erityisesti seuraavista syistä:

- 1. Muuttunut toimintaympäristö, digitalisoituminen ja laajakaistat sekä analogisilta lähetyksiltä vapautuneet radiotaajuudet.** Eri verkkopohjaiset palvelut ovat kehittyneet laajakaistapenetraation myötä. Koko alan toimintaympäristö on teknisen kehityksen ja digitalisoitumisen myötä muuttunut olennaisesti viime vuosina. Komission tiedonannon päivittäminen on näistäkin syistä tarpeen.
- 2. Julkisen palvelun ydinalueen selventäminen.** Julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden ohjeistuksessa on tärkeää selventää niiden ja yksityisten toimijoiden välisen toiminnanalan rajapintaa.
- 3. Uusista julkisista palveluista ja uusmediatoimintojen lisäämisestä julkisen palvelun tehtäviin aiheutuvien kilpailun vääristymien ehkäiseminen.** Julkisen palvelun piiriin kuuluvia (ydin)tehtäviä tulisi selkiyttää. Erityisesti uusien toimintojen, kuten verkkopalvelut ja mobiilipalvelut, liittämiseen julkisen palvelun tehtäviin tulisi olla reunaehtoja. Julkisen palvelun yleisradiotoimintaa ei tulisi ilman painavia yhteiskunnallisia syitä laajentaa käsittämään sellaisia palveluja, joita kaupalliset toimijat tarjoavat tai kehittävät.

4. Julkisen palvelun tehtävän riittävän selkeä määrittelytarve. Suomen lainsäädännössä julkisen palvelun tehtävät on määritelty Yleisradio Oy:stä annetussa laissa. Lähtökohtana on, että valtio-omisteisen Yleisradio Oy:n (YLE) tehtävänä on tuoda *täyden palvelun* televisio- ja radio-ohjelmisto jokaisen saataville. Määrittely on hyvin laava ja jättää käytännössä tehtävän määrittelyn täysin avoimeksi. Määrittely ei myöskään anna kriteerejä tai rajoita mahdollisten uusien palvelujen liittämistä julkisen palvelun piiriin. Tällainen julkisen palvelun määrittely täyttää komission tiedonannossa kohdassa 36 mainitut kriteerit julkisen palvelun tehtävän virheellisestä määrittelystä. Komission SEY 86 artiklan 2 kohdan nojalla suorittaman valvontatehtävän toteuttaminen on myös ongelmallista esimerkiksi YLE:n tehtäväksi määritellyn *täyden palvelun* velvoitteen vuoksi.

5. Uusien innovaatioiden ja liiketoimintamallien kehittyminen yksityisellä sektorilla on turvattava. Julkisen palvelun yleisradiotoimintaa tulisi rajata siten, ettei se muodostu esteeksi tai rajoitteeksi uusien liiketoimintojen kehittämiseksi markkinoilla. Yksityinen mediateollisuus investoi intensiivisesti uusiin verkkopalveluihin ja niitä tukevien uusien liiketoimintamallien kehittämiseen. On tarpeen huolehtia siitä, ettei tätä tuote- ja liiketoimintakehitystä haitata julkisen palvelun yleisradiotoiminnalla, jota tuetaan julkisella rahoituksella.

Kyselylomake – ja vastaukset

1. Yleistä

1.1. Vuoden 2001 jälkeen on tapahtunut merkittävää oikeudellista kehitystä julkisen yleisradiotoiminnan alalla: audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin hyväksyminen, korvausten maksamista koskevan päätöksen ja puiteiden hyväksyminen sekä komission päätöksentekokäytäntö. Tulisiko mielestänne yleisradiotoiminnasta annettua tiedonantoa päivittää näiden muutosten valossa? Katsotteko, että nämä muutokset eivät riitä perusteluksi uuden tekstin hyväksymiselle?

Vastaus (1.1. kohta):

Audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin sekä muiden kysymyksessä mainittujen muutosten vuoksi päivitystarve on olemassa. Näiden lisäksi tulisi ottaa huomioon myös seuraavat markkinoiden kehittymistä ja muuttumista koskevat syyt:

- koko viestinnän toimintaympäristön muuttuminen ja nopea teknologinen kehitys viime vuosina;
- analogisten televisiolähetysten lakkaaminen ja lähetysten digitalisoituminen, mikä on avannut uudenlaisen liiketoimintaympäristön, joka kehittyi voimakkaasti. Analogiset lähetykset lakkasivat Suomessa 1.9.2007 ja kaapeliverkoissa 1.3.2008;

- viestintämarkkinoita koskevan sääntelyjärjestelmän uudistamishankkeet (ns. TeleComs) ja ennen kaikkea laajakaistapenetraation sekä analogisilta lähetyksiltä vapautuneiden radiotaajuuksien vaikutukset;
- julkisen palvelun piiriin kuuluvan toiminnan laajeneminen esimerkiksi verkko- ja mobiilipalveluihin.

Edellä mainituista syistä komission tiedonantoa vuodelta 2001 on tarpeen päivittää.

1.2. Miten kuvailisitte audiovisuaalisten mediapalvelujen alan eri toimijoiden nykyistä kilpailutilannetta? Mainitkaa käytettävissä olevat tiedot esimerkiksi johtavista toimijoista, markkinaosuuksista, markkinaosuuden kehittymisestä yleisradiotoiminnan/mainonnan/muilla merkityksellisillä markkinoilla?

Vastaus (1.2. kohta):

Mediamarkkinat ovat fragmentoituneet ja yksittäisten ohjelmien katsojaluvut pienentyneet. Pirstaloituneilla katsojaluvuilla on vaikutusta mm. mainonnan kohdentumiseen ja kaupallisten radio- ja TV-toiminnan rahoitukseen. Maksu-TV-toiminta kasvaa nopeasti. Kehityksen ennustettavuus on vaikeutunut.

Yleiset alan markkinaosuuksia koskevat tiedot sisältyvät mm. European Audiovisual Observatory:n julkaisuun *Yearbook 2007 – TV (etc)*. Dataan sisältyvät myös Suomen tiedot.

1.3. Mitkä ovat mielestänne todennäköiset kehityssuunnat ja tärkeimmät alan haasteet tulevaisuudessa? Ovatko nykyiset säännöt näiden kehityssuuntausten valossa edelleen ajankohtaisia vai katsotteko mukautusten olevan tarpeellisia?

Vastaus (1.3. kohta):

Verkkopalvelut kehittyvät laajakaistapenetraation myötä. Broadcasting – toiminnan digitalisoituminen luo uusia mahdollisuuksia, koska taajuudet voidaan käyttää tehokkaammin.

Kilpailu korkeatasoisista ohjelmista kasvaa voimakkaasti ja samalla hankintakulut ovat kohonneet. Julkisen palvelun yleisradiotoimintayritykset kilpailevat samoilla ohjelmistojen hankintamarkkinoilla kaupallisten yritysten kanssa. Esimerkiksi Suomen YLE on solminut kolmevuotisen sopimuksen Yhdysvaltojen HBO:n kanssa, vaikka kaupallinen toimija olisi ollut halukas ostamaan ja lähettämään samoja viihdeohjelmia. Julkisen palvelun laeva määrittely (täyden palvelun –periaate) ei estänyt sitä. Täysin epäselväksi jää, miten tällainen menettely on sopusoinnussa tiedonannossa mainittujen yhteiskunnan *demokraattisten, sosiaalisten ja kulttuuristen tehtävien* tai moniarvoisuuden varmistamisen kanssa. EU-sääntelyn avulla tulee voida estää tällaisten tilanteiden syntymistä.

Uudet verkkotoiminnot kilpailevat esimerkiksi lehtien verkkopalvelujen kanssa. Valtion tuella toimivat julkisen palvelun yritykset saattavat tulevaisuudessa haitata myös vapaan ja riippumattoman lehdistön toimintaa, mikäli julkisen palvelun määrittelyä ei täsmennetä.

Verkkopalveluissa YLE:n uudet palvelut kattavat myös lisääntyvässä määrin koulutuspalveluja ja arkistopalveluja. Kun markkinat vasta kehittyvät ja erilaisten yksityisten verkkosisältöjen ja verkkopalvelujen liiketoimintamalleja vasta kehitetään, on kohtalokasta edistää julkisin varoin rahoitettujen mainitunkaltaisten sisältöjen ja palvelujen rakentamista.

Haasteena on selkiyttää julkisen palvelun yleisradiotoiminnan keskeinen sisältö ja tehtävän määrittäminen. On tärkeää, ettei julkisen palvelun toiminnalla ehkäistä hyvin alkanutta kaupallista innovointia ja liiketoimintamallien kehittämistä. Julkisen palvelun toiminta markkinoilla, sen saama tila eetterissä ja ohjelmistotarjonnassa ei saa muodostua esteeksi markkinoiden kehittämiseksi.

Koska ”ilmaisia lounaita” ei ole, on kaupallisen sektorin suurimpana haasteena tällä hetkellä kehittää toimivia liiketoimintamalleja. Liian lavealta pohjalta toimiva julkisen palvelun yritys ei saa toimia esteenä uusien markkinoiden kehittämiseksi esimerkiksi rahoittamalla palveluja valtion tuella ja antamalla niitä rajoituksetta ilmaiseksi.

Pienillä markkina-alueilla ja pienillä kielialueilla julkisen palvelun ja kaupallisen toiminnan välisen rajanvedon tarpeellisuus korostuu. Resurssit on käytettävä tehokkaasti. Laajan ja monipuolisen tarjonnan turvaaminen edellyttää siksi selkeää sääntelyä. Myös taajuuspolitiikalla on keskeinen merkitys monipuolisen tarjonnan varmistamisessa. Taajuuspolitiikalla ei saa luoda uusia kustannuspaineita, jotka vievät resursseja sisällön tuotannosta.

Nykyisten alaa koskevien EU:n sääntöjen mukauttaminen on siten tarpeellista.

2. Soveltuvuus yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan ja yleisradiotoiminnasta annetun tiedonannon nojalla

2.1. Julkisista palveluista maksettavia korvauksia koskevan komission päätöksen ja puitteiden noudattaminen

2.1.1. Tulisiko mielestänne ainakin joidenkin julkisista palveluista maksettavia korvauksia koskevassa päätöksessä ja puitteissa esitetyistä vaatimuksista sisältyä yleisradiotoiminnasta annettuun tarkistettuun tiedonantoon? Perustelkaa.

2.1.2. Jos vastasitte myöntävästi, määriteltäkää, mitä vaatimuksia olisi otettava mukaan ja ilmoittakaa, mitkä mukautukset olisivat mielestänne asianmukaisia yleisradiotoiminnan alalle (ks. myös jäljempänä esitetyt, erityisesti liian suuria korvauksia koskevat kysymykset kohdassa 2.6.).

2.2. *Julkisen palvelun tehtävän määrittely*

2.2.1. *Antakaa tietoja julkisen palvelun tehtävän määritelmästä maassanne erityisesti uusmediatoimintojen alalla.*

Vastaus (2.2.1. kohta):

Julkisen palvelun yleisradiotoimintaa harjoittaa Suomessa Yleisradio Oy (jäljempänä 'YLE'). Yhtiön tehtävät on määritelty Yleisradio Oy:stä annetun lain (1380/1993)¹ lain 7 §:ssä.

7 § (19.8.2005/635)

Yhtiön tehtävänä on tuoda täyden palvelun televisio- ja radio-ohjelmisto siihen liittyvine oheis- ja lisäpalveluineen jokaisen saataville yhtäläisin ehdoin. Näitä ja muita julkiseen palveluun liittyviä sisältöpalveluita voidaan tarjota kaikissa televerkoissa.

Julkisen palvelun ohjelmatoiminnan tulee erityisesti:

- 1) tukea kansanvaltaa ja jokaisen osallistumismahdollisuuksia tarjoamalla monipuolisia tietoja, mielipiteitä ja keskusteluita sekä vuorovaikutusmahdollisuuksia;
- 2) tuottaa, luoda ja kehittää kotimaista kulttuuria, taidetta ja virikkeellistä viihdettä;
- 3) ottaa ohjelmistossa huomioon sivistys- ja tasa-arvonäkökohdat, tarjota mahdollisuus oppimiseen ja itsensä kehittämiseen, painottaa lapsille suunnattuja ohjelmistoja sekä tarjota hartausohjelmia;
- 4) kohdella ohjelmatoiminnassa yhtäläisin perustein suomen- ja ruotsinkielistä väestöä, tuottaa palveluja saamen, romanin ja viittomakielellä sekä soveltuvin osin myös maan muiden kieliryhmien kielellä;
- 5) tukea suvaitsevaisuutta ja monikulttuurisuutta sekä huolehtia ohjelmatarjonnasta myös vähemmistö- ja erityisryhmille;
- 6) edistää kulttuurien vuorovaikutusta ja ylläpitää ulkomaille suunnattua ohjelmatarjontaa;
- 7) välittää asetuksella tarkemmin säädettäviä viranomaistiedotuksia ja varautua televisio- ja radiotoiminnan hoitamiseen poikkeusoloissa.

YLE:n ohjelmatoiminnan erityiset tavoitteet asetetaan 7 §:n 2 momentissa. YLE voi harjoittaa myös muuta toimintaa kuin 7 §:n mukaista julkista palvelua. Tällainen toiminta edellyttää sen yhtiöjärjestyksen muuttamista ja tällainen toiminta on eriytettävä yhtiön kirjanpidossa julkisen palvelun toiminnasta (8 §). Myös yhtiön verkkopalvelutoiminta on eriytettävä kirjanpidossa (8 a §). YLE:n oikeus televisio- ja radiotoiminnan harjoittamiseen on säännelty televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain (744/1998)² 7 a §:ssä:

¹ <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/1993/en19931380.pdf>

² <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/1998/en19980744.pdf>

7 a § (23.5.2004/394)

Yleisradio Oy saa harjoittaa analogista julkisen palvelun televisio- ja radiotoimintaa ilman toimilupaa niillä taajuuksilla, jotka on osoitettu sen käyttöön radiolain (1015/2001) 6 §:ssä tarkoitettussa taajuusalueiden käyttösuunnitelmassa.

Yleisradio Oy saa harjoittaa digitaalista julkisen palvelun televisio- ja radiotoimintaa ilman toimilupaa. Valtioneuvoston velvollisuutena on huolehtia siitä, että yhtiö saa käyttöönsä tässä toiminnassa tarvitsemansa määrän maanpäällisen televisio- ja radioverkon kapasiteettia ja että yhtiö voi käyttää sitä tarkoituksenmukaisesti. Teleyrityksen velvollisuudesta varata riittävä määrä edellä mainittua kapasiteettia säädetään tarkemmin viestintämarkkinalain 10 §:n 3 momentissa.

Julkisen palvelun yleisradiotoiminta on Suomessa säännelty laeasti. Lähtökohtana on *täyden palvelun periaate TV- ja radiotoiminnassa ja sen oheis- ja lisäpalveluissa*. Määrittely ja sen myötä julkisen palvelun tehtävä on siten täysin avoin. Uusmediatoimintojen alaan kuuluvien tehtävien sisällyttäminen julkiseen palveluun taikka muutoin uusien palvelujen lisäämistä julkisen palvelun piiriin ei ole erikseen määritelty tai ennalta rajattu pois julkisen palvelun toiminnan piiristä.

7 §:n 2 mom:ssa määriteltyjen erityistehtävien voidaan katsoa täyttävän yhteiskunnan demokraattisia, sosiaalisia ja kulttuurisia tehtäviä. Ongelma on siinä, että 1 mom:n täyden palvelun periaatteen mukaan julkiseen palveluun voidaan sisällyttää muutakin kuin 2 mom:ssa mainitut tehtävät. Tämä ongelma kärjistyy mobiili- ja verkkopalvelujen alalla tulevaisuudessa.

YLE tuottaa käytännössä ohjelmia ja sisältöpalveluita radio- ja tv-toimintaan sekä mobiilipalveluina ja verkkopalveluina (internet) seuraavasti:

- YLE:llä on 4 tv-kanavaa (YLE TV1, YLE TV2, YLE Teema ja YLE FST5) sekä teksti-TV ja TV Finland – satelliittilähetyksiä. YLE:n TV:n katsojamäärien osuus vuonna 2007 oli 44%.³

- Radiotoiminnassa YLE:n osuus oli vuonna 2007 52%. Radiokanavia olivat: YLE 1, YleX, YLE Suomi (ja alueelliset kanavat), Radio Peili, ruotsinkielinen kanava YLE Vega, ja YLE Extrem. Digitaalisesti lähetettiin myös seuraavia: YLE Extrem, YLE Peili, YLE Classic, FSR+ ja YLE Mondo (vieraskieliset lähetykset).

- alueellisia palvelut: 20 paikallista radiokanavaa, Lapissa Saame-radio (Sámi Radio) sekä 8 paikallis-TV- uutisten lähetyksiä

- Uusmediapalvelut: YLE:n uusmediapalvelut on linkitetty julkisen palvelun ohjelmistoon

1) mobiilipalvelut käsittävät uutisia, opetussisältöjä, erityisryhmille tarkoitettuja palveluita; 3G –palveluita kehitetään parhaillaan;

³ Digitaaliset TV-lähetykset Suomessa kanavaniputtain, ks. YLE:n hallintoneuvoston kertomus eduskunnalle vuosilta 2005-2006, K 16/2007 vp (s. 35).

2) On-line –palveluihin sisältyvät blogit, RSS-syötteet, radiotoiminnan Podcasting-palvelut, MHP-palvelut, Elävä Arkisto- palvelut, On-Line TV ja –radio, joiden osalta lähetyksiä voidaan seurata viikon ajan (Areena) ja EPG-palvelut.

3) aistirajoitteisille tarjottavia erityispalveluita.

YLE:n ns. uusiin palveluihin kuuluvat tämänmukaisesti internet-, laajakaista- ja mobiilipalvelut sekä teksti-TV.⁴

YLE ei kilpaile tällä hetkellä mainontamarkkinoista eikä mainonnasta saatavista tuloista. Yleisradiolain 12 §:n mukaan yhtiö ei saa lähettää mainontaa televisio- tai radio-ohjelmistojensa eikä muiden eri televerkoissa tarjoamiensa julkisen palvelun tehtävään kuuluvien sisältöpalveluiden yhteydessä.

Kilpailua esiintyy YLE:n ja toisaalta kaupallista toimintaa harjoittavien yritysten välillä kuitenkin esim. televisio-ohjelmien jaossa, ohjelmahankinnoissa ja urheilutapahtumien välittämisessä.

2.2.2. Tulisiko mielestänne eroa julkisen palvelun ja muiden toimintojen välillä edelleen selventää? Jos vastasitte myöntävästi, millä toimilla tätä voitaisiin selventää (esimerkiksi jäsenvaltion laatima esimerkkiluettelo kaupallisista toiminnoista, joita palvelun tehtävä ei kata)?

Vastaus (2.2.2. kohta):

Ennen muuta kaivataan periaatteita, joiden nojalla eroa julkisen palvelun ja kaupallisen toiminnan välillä olisi mahdollista tehdä. Kyse ei ole yksin tilanteista, joissa julkisen palvelun yritys omaa sekä yleisen palvelun toimintaa että kaupallista toimintaa ja siitä huolehtimista, ettei julkisesti rahoitetun toiminnan kautta aiheudu kilpailun vääristymistä. Tarvetta on myös sille, että voitaisiin jollain tavalla rajata julkisen palvelun piiriin kuuluvia toimintoja ja edellyttää jonkinlaista ennakkollista tai jälkivalvontaa julkisen palvelun piiriin kuuluvien tehtävien määrittämisessä tai niiden lisäämisessä.

Esimerkiksi verkko- ja mobiilipalvelujen osalta kilpailun rajapinta muihin mediatoimijoihin kasvaa muun ohella lehdistön suuntaan. Voidaan perustellusti kysyä, miksi valtion varoilla rahoitettaisiin palveluja, jotka yksityinen sektori on valmis tarjoamaan yleisölle.

Toisena esimerkkinä voidaan ottaa ohjelmistohankinnat. Suomessa julkisen palvelun yritys YLE on voinut hankkia itselleen useiden merkittävien amerikkalaisten viihdesarjojen yksinoikeuden. Kaupalliset yhtiöt, jotka ovat olleet myös sarjoista kiinnostuneita, eivät ole voineet saada lähetysoikeutta. Epäselväksi jää, miten tällainen toiminta liittyy julkiseen palveluun.

⁴ ks. Yleisradion hallintoneuvoston kertomus eduskunnalle vuosilta 2005-2006, K 16/2007 vp.

Kolmantena esimerkkinä ovat julkisen palvelun laajentamishankkeet, jotka saattavat tulevaisuudessa koskea lehdistön toiminta-alaa. Julkisen palvelun yleisradiotoimintaa harjoittavan yrityksen ei mielestämme tulisi laajentaa toimintaa lehdistön verkkosivujen kaltaiseen toimintaan alueellisesti, koska se häiritsee vapaata lehdistöä. Sen ei tulisi myöskään voida saada asemaa, joka merkitsee markkinoiden ohjaavaa roolia tällä sektorilla. Vahvat yhteiskunnalliset intressit puoltavat sellaista sääntelyä, jonka mukaan vapaan lehdistön toiminta on turvattava.

Pidämme tärkeänä, että erilaisia tapoja täsmentää julkisen palvelun piiriin kuuluvia tehtäviä ja toimintoja pohdittaisiin. Esimerkkiluettelo julkiseen palveluun kuuluvista toiminnoista sekä sellaisista toiminnoista, jotka eivät kuulu julkisen palvelun piiriin, voi olla yksi mahdollinen vaihtoehto. Erilaisia ja parhaita vaihtoehtoja tulisi kenties punnita kuitenkin myös laajemmin. On vaikeaa suoralta kädeltä todeta, mikä on paras vaihtoehto nykytilanteessa.

Yhteenvedona toteamme, että vuoden 2001 tiedonantoa päivitettäessä tulisi ottaa huomioon seuraavat periaatteet:

- mainontaa ja maksullisia palveluja ei tulisi käyttää julkisen palvelun toiminnan rahoittamisessa;
- verkkopalvelut ja muut uusmediapalvelut julkisen palvelun toiminnassa eivät saa vaikuttaa häiritsevästi kaupallisten markkinoiden kehittymiseen; sekä
- selkeä työnjako julkisen palvelun ja kaupallisten palvelujen välille palvelee kaikkia osapuolia ja helpottaa myös toiminnan valvontaa.

2.2.3. Yleisradiotoiminnasta annetussa nykyisessä tiedonannossa muut toiminnot kuin tv-ohjelmat perinteisessä merkityksessä voivat olla osa julkisen palvelun tehtävää edellyttäen, että ne palvelevat samoja yhteiskunnan demokraattisia, sosiaalisia ja kulttuurisia tarpeita. Selvittääkö tämä riittävästi, missä määrin tällaiset julkisen palvelun toiminnot ovat sallittuja? Miksi olette tätä mieltä? Jos vastasitte kieltävästi, tulisiko mielestänne antaa lisäselvennyksiä yleisradiotoiminnasta annetussa tarkistetussa tiedonannossa?

Vastaus (2.2.3. kohta):

Kysymys on hyvin asetettu. Aktiviteetit verkkotoiminnassa kasvavat eksponentiaalisesti. Kestävät liiketoimintaideat ovat kuitenkin vielä pitkälti kehitteillä. Innovatiivisuudesta ja toimivien liiketoimintamallien kehittämisestä vastaa valtaosin yksityinen mediateollisuus/kaupalliset yritykset. Niiden keskeinen tavoite on kehittää jatkuvasti palveluja ja ne hakevat tervettä ja kestävää kehitystä sekä rahoitus pohjaa. Julkisen palvelun toiminnassa tällainen tavoite ei ole keskeisellä sijalla – enemmän haetaan katsojamäärää (eyeballs) ei niinkään kestäviä rahoitusmalleja. Julkisen palvelun toiminta ei saisi rajoittaa tai ehkäistä tervettä alan kehitystä, innovointia ja kilpailua sekä uusmedioiden kehittämistä.

Nykyinen komission tiedonanto ja ankkuroiminen *yhteiskunnan demokraattisiin, sosiaalisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin* on sinänsä hyvä, mutta tulevaa tilannetta ajatellen se ei anna mielestämme riittäviä lähtökohtia, vaan kaippaa edelleen terävöittämistä.

Suomen osalta toistamme käsityksemme, että Yleisradio Oy:stä annetun lain 7 §:n 1 mom:n lähtökohta – täysi palvelu – ei täytä kriteereitä yhteiskunnan demokraattisista, sosiaalisista ja kulttuurisista tarpeista. Lisäämällä 7 §:ään 2 momentti, joka ei viime kädessä ohjaa toimintaa, annetaan pelkästään kuva siitä, että näin olisi.

Julkisen palvelun toiminta tulisi rahoittaa julkisella rahoituksella.

2.2.4. Voitaisiinko mielestänne komission viimeaikaisen päätöksentekokäytännön yleinen lähestymistapa (ts. uusmediatoimintojen ennakoarviointiin perustuva julkisen palvelun tehtävän määrittely) liittyy osaksi yleisradiotoiminnasta annettavaa tarkistettua tiedonantoa?

Vastaus (2.2.4. kohta):

Viittaamme edellä kohdissa 2.2.2 ja 2.2.3 esitettyyn. Ennakoarviointi saattaisi olla yksi mahdollinen ja harkittava vaihtoehto. Erilaisia vaihtoehtoja tulisi punnita.

2.2.5. Olisiko yleisradiotoiminnasta annetussa tarkistetussa tiedonannossa annettava lisäselvennyksiä jäsenvaltioiden tekemästä julkisen palvelun tehtävän ennakoarvioinnista?

Vastaus (2.2.5. kohta):

Kyllä, ehdottomasti.

2.2.6. Mistä palveluista tai palveluluokista olisi mielestänne suoritettava ennakoarviointi?

Vastaus (2.2.6. kohta):

Ennakoarviointi on yksi mahdollinen vaihtoehto erityisesti uusien julkisten palvelujen ja uusmediatoimintojen lisäämistapauksissa. Ennakoarvioinnissa tulee tarkata ainakin verkko- ja mobiilipalveluja, kanavataajuuksien jakautumista ja hallintaa sekä myös mm. ohjelmakokonaisuuksien hankintaa etenkin niissä tilanteissa, joissa tarjontaa ja kilpailua on riittävällä tavalla myös kaupallisilla yhtiöillä (vrt. markkinoilla saatavilla oleva tarjonta).

Julkisen palvelun ydintoiminta kaippaa selvennystä ja myös kontrollia näillä kaikilla toimintaloilla.

2.2.7. Olisiko yleisradiotoiminnasta annetun tarkistetun tiedonannon sisällettävä peruseriaatteita, jotka koskevat tällaisen arvioinnin menettelyihin liittyviä ja aiheellisia näkökohtia (esimerkiksi kolmansien osapuolien osallistuminen tai mahdolliset arviointiperusteet kuten selvästi yksilöityjen

tavoitteiden edistäminen, kansalaisten tarpeet, markkinoilla saatavilla oleva tarjonta, lisäkustannukset ja kilpailuvaikutus?)

Vastaus (2.2.7. kohta):

Kyllä.

2.2.8. Koska tällaisten toimintojen julkisen palvelun luonnetta voidaan määritellä eri tavoin, missä määrin yleisradiotoiminnasta annettavassa tarkistetussa tiedonannossa olisi esitettävä mahdollisia eri vaihtoehtoja?

Vastaus (2.2.8. kohta):

Erilaisia vaihtoehtoja tulisi punnita. Vaihtoehtona saattaisi olla myös ydinalueen määrittely, jäsenvaltion tuottamat määritykset ja -listaukset, ennakoarviointi uusien tehtävien osalta jne. Olisiko mahdollista esittää tässä erilaisia vaihtoehtoja ja pohtia edelleen niiden parasta soveltuvuutta esimerkiksi vihreän kirjan muodossa? Valmisteluvaiheessa olisi hyvä koota kokemukset niistä jäsenvaltioista, joissa arviointimenetelmä on käytännössä.

2.3. Tehtävänanto ja valvonta

2.3.1. Millä tavalla tehtävänanto tapahtuu teidän maassanne? Sovelletaanko tehtäväksiintoon johtavaan menettelyyn julkista kuulemistä? Missä määrin yleisradioyhtiön tehtävä määritellään oikeudellisesti sitovassa tehtävänannossa? Missä määrin toimintojen toteutus ja niiden tarkan laajuuden määrittäminen on jätetty yleisradioyhtiöille? Ovatko tällaiset ”toteutustoimet” yleisesti saatavilla?

Vastaus (2.3.1. kohta):

Viittaamme tältä osin edellä kohdassa 2.2.1. esitettyyn.

Suomessa yleisradioyhtiönä toimivan YLE:n tehtäväksiintoon ei sovelleta julkista kuulemismenettelyä. Yleisradiotoiminnan tehtävät määritellään laissa, mutta tavattoman laveasti ilman käytännön rajoituksia. Käytännön tasolla toiminnan tarkempi määrittäminen jää yleisradioyhtiölle.

2.3.2. Kuvailkaa maassanne käytettyjä julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden valvontajärjestelyjä. Minkälaisia kokemuksia teillä on nykyisistä valvontajärjestelyistä? Onko kolmansilla osapuolilla mielestänne maassanne riittävät mahdollisuudet ryhtyä toimiin väitettyä julkisen palvelun (ja muiden) sitoumusten rikkomista/täyttämättä jättämistä vastaan?

Vastaus (2.3.2. kohta):

Yleisradio Oy (YLE) on valtio-omisteinen osakeyhtiö, joka toimii eduskunnan yleisen valvonnan alaisena. YLE:llä on hallintoneuvosto, jonka jäsenten lukumäärä on 21. Neuvoston jäsenet valitsee eduskunta. Hallintoneuvosto päättää mm. toiminnan huomattavasta laajentamisesta tai supistamisesta, päättää talouden ja toiminnan suuntaviivoista, valvoo hallintoa ja antaa lausuntonsa tilinpäätöksestä ja tilintarkastuskertomuksesta (Yleisradio Oy:stä annetun lain 6 §). Hallituksen tehtävistä säädetään lain 6 a §:ssä. Yhtiö antaa vuosittain kertomuksen Viestintävirastolle. Viestintävirasto valvoo televisio- ja radiotoimintaa. Virasto antaa lausunnon kertomuksesta Suomen hallitukselle.

Käytännön tasolla ongelma kiteytyy siihen, että julkisen palvelun määrittely lähtee ”täyden palvelun” – kriteeristä, johon voidaan sisällyttää mitä vain. Sen vuoksi ei myöskään ole kehitetty toimivia kontrollijärjestelmiä.

Käytännössä valvontaa heikentävät myös seuraavat seikat:

- eduskunnalla ei ole konkreettista mahdollisuutta puuttua YLE:n toimintoihin eikä poliittisella tasolla ole myöskään esiintynyt kriittisyyttä laeata julkisen palvelun käsitettä kohtaan;
- myös hallintoneuvoston rooli valvonnassa on heikko tarkasteltaessa operatiivista toimintaa;
- Viestintävirastolla ei ole käytännön tasolla mahdollisuutta vaikuttaa ohjelmistoa tai sisältötuotantoa koskevaan YLE:n päätöksentekoon;
- kolmansien osapuolien mahdollisuudet riitauttaa YLE:n toimintaa ovat käytännössä olemattomat, lähinnä kyseeseen tulee valitus Viestintävirastolle. Asiallisesti voitaneen valvoa lähinnä kirjanpidossa toimintojen mahdollista eriyttämistä. Kilpailuvirastolle voitaneen tehdä myös valitus kilpailua vääristävissä tilanteissa. Ongelmana tässä on kuitenkin julkisen palvelun toiminnan tämänhetkisen määrittäminen, sen laajuus ja selkeiden rajausten puuttuminen.

Todellisuudessa ja käytännön tasolla tehokasta valvontamenettelyä ei ole, muutoin kuin rahoituksen valvonnan osalta. Kolmannet osapuolet, kilpailijat (kaupalliset yritykset ja toimijat sekä eri alat) eivät voi ryhtyä tehokkaisiin toimiin riitauttaakseen jotakin julkisen palvelun piiriin luettua toimintaa tai sen toteutustapaa.

Erikseen voidaan vielä mainita, että YLE:n toimintaa vahvistaa myös Yleisradio Oy lain 3 §:n säännös. Sen mukaan liikenne- ja viestintäministeriön on televisio- ja radiotoimintaa ja niihin liittyviä oheis- ja lisäpalveluita kehitettäessä otettava huomioon YLE:n julkisen palvelun toimintaedellytykset.

2.3.3. Tulisiko yleisradiotoiminnasta annetun tiedonannon mielestänne sisältää lisäselvityksiä olosuhteista, joissa lisätehtävänanto (toisin sanoen laissa säädettyjen yleisten määräysten lisäksi) on tarpeellinen, vai ovatko nykyiset säännöt riittäviä?

Vastaus (2.3.3. kohta):

Kyllä. Edellä esitetyistä lukuisista syistä nykyinen tiedonanto ja EU-säännökset eivät ole riittäviä.

2.3.4. Tulisiko yleisradiotoiminnasta annetun tiedonannon sisältää lisäselvityksiä julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden tehokkaamman valvonnan varmistamiseksi? Mitkä ovat mielestänne julkisen palvelun tehtävän saaneesta yrityksestä riippumattomien valvontaviranomaisten (joihin yleisradiotoiminnasta annetussa tiedonannossa viitataan) käytön edut tai mahdolliset haitat verrattuna muihin valvontajärjestelyihin? Kuuluuko tehokkaaseen valvontaan mielestänne seuraamusjärjestelmiä? Jos vastasitte myöntävästi, määrittäkää millaisia.

Vastaus (2.3.4. kohta):

Jonkinlainen julkisen palvelun tehtävän määrittelyn ja tehtävän piiriin kuuluvien toimintojen ennakkollinen tai jälkikäteen tehokas valvonta tai arviointi olisi tarpeellista. Mahdollista on kenties sekin, että arviointiin tai valvontaan olisi vaihtoehtoja (optiot) taikka tavoitemäärittely, jos tämä jätetään avoimesti jäsenvaltion harkintaan. Valittavan menettelyn tulisi sopia jäsenvaltion järjestelmään, tarpeettomia uusia elimiä tai hallinnollisia elimiä taikka menettelyjä, kuten raportointi, tulisi välttää. Emme näe tarvetta perustaa tälle alueelle uutta yhteisöelintä tai EU:n virastoa.

2.3.5. Olisiko kansallisella tasolla oltava erityisiä valitusmenettelyjä, joiden avulla yksityiset toimijat voisivat nostaa esille julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden toimien laajuutta koskevia kysymyksiä? Minkä muotoisia näiden tulisi olla?

Vastaus (2.3.5. kohta):

Kyllä. Erilaisia vaihtoehtoja ja kenties myös jäsenvaltioittain parhaiten sopivaa menettelyä tulisi punnita. Kolmansilla osapuolilla ja kilpailevilla yrityksillä tulisi olla tehokas valitustie, jota kautta julkisen palvelun yrityksen tehtäviä tai niiden toteuttamista voitaisiin aidosti tarkistaa.

2.4. Julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden sekarahoitusjärjestelmä

2.4.1. Mitä arvelette (osaksi) valtionrahoitteisten maksullisten palvelujen vaikuttavan kilpailuun?

2.4.2. Olisiko maksulliset palvelut katsottava puhtaasti kaupalliseksi toiminnaksi vai voidaanko ne joissakin tilanteissa katsoa osaksi julkisen palvelun tehtävää? Katsotteko esimerkiksi, että maksullisten palvelujen tulisi osana julkisen palvelun tehtävää rajoittua palveluihin, joita markkinoilla ei ole tarjolla? Vai katsotteko, että maksulliset palvelut voidaan tietyissä olosuhteissa katsoa osaksi julkisen palvelun tehtävää? Jos vastasitte myöntävästi, määrittelkää, mitkä. Olisiko näihin ehtoihin sisällytettävä esimerkiksi erityisiä julkisen palvelun tavoitteita, erityisiä kansalaisten tarpeita, muun vastaavan tarjonnan olemassaolo markkinoilla, nykyisten julkisen palvelun velvoitteiden puutteellisuus tai nykyisen rahoituksen puutteellisuus kansalaisten erityistarpeiden täyttämiseksi?

Vastaus (2.4.2. kohta):

Maksulliset palvelut tulisi katsoa osaksi kaupallista toimintaa, ei julkisen palvelun yhtiöille kuuluviksi toiminnoiksi.

2.5. Avoimuutta koskevat vaatimukset

2.5.1. *Missä määrin maanne julkisen palvelun yleisradioyhtiö harjoittaa itse kaupallista toimintaa? Missä määrin julkinen palvelu ja kaupalliset toiminnot erotetaan rakenteellisesti ja toiminnallisesti?*

Vastaus (2.5.1. kohta):

Nykyisellään julkisen palvelun yleisradioyhtiö ei Suomessa harjoita kaupallista toimintaa eikä se toimi mainosmarkkinoilla. Muu toiminta kuin julkisen palvelun piiriin sellaisenaan kuuluva toiminta tulee Yleisradio Oy:tä koskevan lain mukaan eriyttää kirjanpidossa.

Tähän asti on katsottu, että *koko toiminta kuuluu julkisen palvelun piiriin*. Yleisradion lähtökohtana on edelleen, että koko yhtiön kaikki toiminta on julkista palvelua. Eriyttäminen on toteutettu vain tietoverkoissa maksullisena tarjottavien palveluiden osalta, joiksi katsotaan maksulliset soittoaänet ja tekstiviestipalvelut.⁵

Viestintävirasto on tuoreimmassa lausunnossaan katsonut, etteivät eriyttämislaskelmat taustatietoineen ole riittävän informatiiviset. Laskelmista eivät myöskään ilmene selvästi ne tuotot ja kulut, jotka liittyvät toisaalta ohjelmatoimintaan ja toisaalta muuhun toimintaan. Myös esitettyjen taulukoiden informatiivisuudessa on puutteita. Taulukoissa esitettyjä tietoja ei ole tilastoitu samoin perustein.⁶

2.5.2. *Katsotteko, että on olemassa tarve kaupallisten toimintojen rakenteelliseen tai toiminnalliseen erottamiseen? Jos vastasitte myöntävästi, perustelkaa vastauksenne. Mitkä olisivat joko rakenteellisen tai toiminnallisen erottamisen kielteiset tai myönteiset vaikutukset?*

Vastaus (2.5.2. kohta):

Kyllä. Se, että julkisen palvelun yhtiö ei toimi mainosmarkkinoilla, on hyvä eikä sitä pidä muuttaa.

2.5.3. *Katsotteko, että yleisradiotoiminnasta annetussa tiedonannossa asetettuja kustannusten kohdentamista koskevia sääntöjä voitaisiin parantaa maassanne saatujen kokemusten valossa? Jos vastasitte myöntävästi, mainitkaa esimerkkejä hyvästä käytännöstä. Vai katsotteko, että nykyiset säännöt ovat riittäviä?*

⁵ Valvontaviranomaisena toimivan Viestintäviraston (Ficora) lausunto Yleisradio oy:n vuoden 2006 aikana tarjoamasta julkisesta palvelusta, s. 5.

⁶ Ks. ed. alaviite, lausunnon 3.3. jakso ss. 14-15.

2.5.4. Katsotteko edellisiin kysymyksiin (2.5.1, 2.5.2, 2.5.3) antamienne vastausten perusteella, että yleisradiotoiminnasta annettavaan tarkistettuun tiedonantoon tulisi sisältyä lisäselvityksiä avoimuutta koskevista vaatimuksista?

Vastaus (2.5.4. kohta):

Julkisen palvelun toiminnan läpinäkyvyyttä tulee lisätä yleisesti.

2.6. Suhteellisuudesta – liian suurten korvausten poissulkeminen

2.6.1. Tulisiko yleisradiotoiminnasta annetussa tiedonannossa vaatia jäsenvaltioita määrittämään selvästi ennakkoon korvausmäärän perusteet?

Vastaus (2.6.1. kohta):

Tähän on vaikea vastata tuntematta kunkin jäsenvaltion tämänhetkisen järjestelmän taustaa ja kulttuuripohjaa. Yhteismitallista, samanlaista perustetta saattaa olla vaikea löytää kaikille sopivalla tavalla. Suomessa kyse on enemmänkin julkisen palvelun tehtävän määritelmän laajuudesta, jolloin kustannuksetkin tulevat sen mukaan, mitä toimintoja tehtävän piiriin kuuluu. Tällä hetkellä julkisen palvelun tehtävän kustannukset katetaan TV-lupamaksuin.

2.6.2. Katsotteko, että yleisradiotoiminnasta annettuun tiedonantoon nykyisin sisältyvät vaatimukset sallivat julkisen palvelun yleisradioyhtiöille riittävän taloudellisen vakauden? Vai oletteko sitä mieltä, että nykyiset säännöt rajoittavat liian suuresti määrin julkisen palvelun yleisradiotoiminnan monivuotista suunnittelua?

Vastaus (2.6.2. kohta):

Rahoitustavat ovat jäsenvaltioiden harkinnassa ja riittävä jäsenvaltioiden harkintamarginaali on hyvä säilyttää myös jatkossa. On kuitenkin tarpeen, että jäsenvaltioiden valitsema menettely ja rahoitus pohja on läpinäkyvä ja että sitä voidaan arvioida. Tämä on tarpeen erityisesti kaupallisten toimijoiden toimintaedellytysten varmistamiseksi.

Liikenne- ja viestintäministeriö on asettanut 12.2.2008 parlamentaarisen komitean tekemään ehdotuksia YLE:n julkisen palvelun määrittelystä ja laajuudesta sekä rahoituksen järjestämisestä.

2.6.3. Missä olosuhteissa olisi perusteltua, että julkisen palvelun yleisradioyhtiöt säilyttävät ylijäämän tilikauden lopussa? Voitaisiko yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevan päätöksen ja puiteiden määräykset (vrt. perusteluissa esitetty katsaus ja erityisesti vuosittaisen ylijäämän 10 prosentin yläraja) sisällyttää uuteen yleisradiotoiminnasta annettavaan tiedonantoon?

2.6.4. Mitä varauksia/rajoituksia tarvittaisiin kohtuuttoman kilpailun vääristymisen välttämiseksi (esim. tulisiko 10 prosentin katteen jäädä julkisen palvelun yleisradioyhtiön vapaasti käytettäväksi sen julkisen palvelun tehtävien rajoissa vai tulisiko se varata etukäteen määritettyjä tarkoituksia tai

hankkeita varten? Tulisiko jäsenvaltion arvioida uudelleen julkisen palvelun yleisradioyhtiön rahoitustarpeet silloin, kun ylijäämiä on toistuvasti)?

2.6.5. Voivatko yleisradiotoiminnasta annetun tiedonannon nykyiset säännöt mielestänne estää julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden tehokkuuden parantumista? Jos vastasitte myöntävästi, miten tilannetta voitaisiin korjata? Mitä maassanne käytettyjä järjestelyjä voitaisiin käyttää hyvänä esimerkkinä?

2.6.6. Missä olosuhteissa ja millä ehdoilla julkisen palvelun yleisradioyhtiöt voisivat mielestänne pitää voittomarginaalin?

2.7. Suhteellisuudesta – julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi tarpeettoman markkinoiden vääristymisen poissulkeminen

2.7.1. Mitkä ovat maassanne käytettävissä olevat järjestelyt, joiden avulla yksityiset toimijat voisivat asettaa kyseenalaiseksi julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden väitetyn kilpailun vastaisen toiminnan? Varmistavatko nämä järjestelyt mielestänne riittävän ja tehokkaan valvonnan? Otetaanko osoitetusta kilpailun vastaisesta toiminnasta (esim. alihinnoittelu) aiheutuneet alhaisemmat tulot huomioon määritettäessä, onko julkisen palvelun yleisradioyhtiöille maksettu liian suuria korvauksia?

Vastaus (2.7.1. kohta):

Suomessa ei ole erityisiä järjestelyjä, jotka turvaisivat yksityisille toimijoille mahdollisuuden kyseenalaistaa julkisen palvelun yhtiön väitettyä kilpailun vastaista toimintaa tehokkaalla tavalla.

2.7.2. Mitä tulee julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden mahdolliseen kilpailun vastaiseen toimintaan (ja erityisesti väitettyyn alihinnoitteluun), tulisiko yleisradiotoiminnasta annettuun tiedonantoon sisältyä julkisen palvelun yleisradioyhtiöihin kohdistuvia vaatimuksia noudattaa kaupallisessa toiminnassaan markkinaehtoista komission päätöksentekokäytännön mukaisesti asianmukaiset valvontajärjestelyt mukaan luettuina?

2.7.3. Tulisiko alihinnoittelun havaitsemismenettelyjä kehittää ja tulisiko siihen mahdollisesti sisältyä muita testejä, joita voitaisiin käyttää yleisradiotoiminnasta annetussa tiedonannossa mainittujen menetelmien vaihtoehtona? Mainitkaa teesejä, joita maassanne on sovellettu julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden hinnoitteluun ja joita voitaisiin käyttää esimerkkinä hyvästä käytännöstä.

Vastaus (2.7.3. kohta):

Myös ilmaisten verkkopalvelujen ottamista tiedonantoon tulisi mielestämme harkita.

2.7.4. Tulisiko yleisradiotoiminnasta annetun tiedonannon sisältää selvennyksiä keskeisten urheilutapahtumien lähetysoikeuksien julkisesta rahoituksesta? Jos vastasitte myöntävästi, mitä muita vaatimuksia tulisi mielestänne sisällyttää yleisradiotoiminnasta annettuun tiedonantoon? Miten niillä voitaisiin ratkaista valtion rahoituksesta johtuvia kilpailuongelmia? Katsotteko, että mahdolliset

haitalliset kilpailuvaikutukset, jotka aiheutuvat julkisen palvelun yleisradioyhtiöiden hankittua mainittuja oikeuksia, olisi ratkaistavissa vain kilpailusääntöjä soveltamalla?

Vastaus (2.7.4. kohta):

Tiedonantoon olisi mielestämme tarpeen ottaa selvennyksiä keskeisten urheilutapahtumien lähetysoikeuksien julkisesta rahoituksesta. Niin urheilutapahtumien lähetysoikeuksien kuin korkeatasoisten viihdesarjojen lähetysoikeuksien osalta tuntuu oudolta, että julkisen palvelun tarjoaja voisi ilman erityisyyttä saada niihin yksinoikeuksia silloin, kun myös kaupallinen toimija on kiinnostunut niistä. Viittaamme tältä osin edellä kohdassa 1.3. toteamaamme.

2.8. Muut asiat

2.8.1. Onko pienempien jäsenvaltioiden vaikeuksiin viittaaminen tarpeellista?

Vastaus (2.8.1. kohta):

Pienten jäsenvaltioiden ja pienten kielialueiden, kuten Suomen, markkinatilanne ja rahoitustilanne eroaa suurten jäsenvaltioiden tilanteesta. Kielialueella on merkitystä myös mahdollisuuteen tarjota palvelua tai tuotetta maan rajojen ulkopuolella. Pienten maiden tarve tehokkaaseen resurssien käyttöön tulee huomioida.

Toisaalta on huomattava se, että pienillä markkinoilla suuren markkinaosuudenkin omaava toimija on hyvin pieni toimija Euroopan laajuisilla markkinoilla.

2.8.2. Mitkä ovat mielestänne pienempien jäsenvaltioiden tyypillisiä vaikeuksia ja miten ne tulisi ottaa huomioon?

Vastaus (2.8.2. kohta):

Viittaamme kohdassa 2.8.1. antamaamme vastaukseen ja etenkin tarpeeseen ottaa pienten jäsenvaltioiden markkinoiden ero huomioon, jos pyritään laatimaan kaikkia jäsenvaltioita yhtäläisesti koskevia periaatteita. Vertailua vaikeuttavat nykytilanteessa jäsenvaltioiden julkisen yleisradiopalvelujen tehtävien määrittelyn ja rahoituksen eroavuudet. Meneillään oleva alan toimintaympäristön muuttuminen, ja esimerkiksi radiotaajuuksien jakaminen sekä muut tulevaisuuden kehitykset voivat johtaa tarpeeseen arvioida pienten jäsenvaltioiden tarpeita jossain määrin eri tavoin.

Viittaamme kuitenkin myös vastaukseemme edellä 1.3. kohdassa. Mikäli kaupallisten toimijoiden toimintaedellytyksistä ei pidetä huolta, heikennetään samalla näiden jäsenvaltioiden kansallista tarjontaa (omalla äidinkielellään ja oman kulttuurinsa lähtökohdista).

3. Loppuhuomautukset

3.1. Mikä olisi mielestänne nykyisten sääntöjen muuttamisen vaikutus esimerkiksi innovatiivisten palvelujen kehittymiseen ja yleisemmin media-alan työllisyyteen ja kasvuun, kuluttajien valintaan, audiovisuaalisten ja muiden mediapalvelujen laatuun ja saatavuuteen, viestinnän moniarvoisuuteen ja kulttuuriseen moninaisuuteen.

Vastaus (3.1. kohta):

Viittaamme edellä kohdissa 1.3., 2.2.2, 2.2.3 antamiimme vastauksiin.

3.2. Missä määrin edellä mainitut mahdolliset lisäselvennykset voivat mielestänne luoda uusia hallinnollisia rasitteita ja vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia?

Vastaus (3.2. kohta):

Viittaamme edellä kohdassa 2.3.4. esitettyyn vastaukseemme ja kiinnitämme huomiota siihen, että menettelyjen tulisi soveltua jäsenvaltion yleisradiotoiminnan järjestelmään. Niiden tulisi olla vähiten hallinnollisia rasitteita tuottavaa, sillä tällaiset rasitteet ovat lisäkustannus yleisradioyhtiölle ja siten myös julkiselle rahoitukselle.

3.3. Voivatko edellä mainitut mahdolliset lisäselvennykset mielestänne luoda paremmat sääntelypuitteet?

Vastaus (3.3. kohta):

Tämä on mahdollista.

3.4. Katsotteko, että tässä kyselyssä hahmoteltujen mahdollisten lisäselvennysten myönteiset vaikutukset ylittävät/alittavat kielteiset vaikutukset?

Vastaus (3.4. kohta):

Pääperiaatteiden ja komission tiedonantoa koskevien tarkennusten tässä vaiheessa on vaikeata arvioida asiaa yksityiskohtaisesti.

Viestinnän Keskusliitto ry

Håkan Gabrielsson
Toimitusjohtaja

Viestinnän Keskusliitto on joukkoviestintäalan ja graafisen teollisuuden kattojärjestö, joka edistää toimialan yleisiä toimintaedellytyksiä tavoitteenaan turvata monipuoliset joukkoviestintäpalvelut suomalaisille. Viestinnän Keskusliitto edustaa noin 900 yritystä, jotka työllistävät noin 35 000 henkilöä. Edustettujen yritysten osuus joukkoviestintämarkkinoista on noin 80 %. Keskusliiton jäseniä ovat Aikakauslehtien Liitto, Graafinen Teollisuus, Sanomalehtien Liitto, Suomen Kustannusyhdistys, Suomen Radioiden Liitto, Suomen Televisioiden Liitto sekä Viestintäyönantajat VTA.

Lisätietoja lausuntoon liittyen antavat tarvittaessa:

Håkan Gabrielsson

Toimitusjohtaja

hakan.gabrielsson@vkl.fi

puhelin +358 – 9 – 2287 7304

GSM +358 – 50 – 558 1048

Satu Kangas

Johtaja, lakiasiat

satu.kangas@vkl.fi

puhelin +358 – 9 – 2287 7305

GSM +358 – 50 – 433 7250